

РЕШЕНИЕ

№ 1810

гр. София, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11403** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на "Александър СЦ" ООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място],[жк][жилищен адрес] представлявано от управителя С. П. Я. - Ц., чрез пълномощник – адв. И. Ю. от САК, против Решение № 4385 от 17.11.2022 г. на СРС по АНД № 5533/2022 г. по описа на СРС, 116 с-в, с което е изменено Наказателно постановление №22-2200052/30.03.2022г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“, – С., съгласно Заповед №ЧР-40/24.01.2022г. на Изпълнителния директор на ИА“ГИТ“ , с което на "Александър СЦ" ООД, с ЕИК[ЕИК] е наложена административно наказание имуществена санкция в размер на 2 000 /две хиляди/ лева, като е намален размера на имуществената санкция от 2000 лева на 1500 лева и "Александър СЦ" ООД, с ЕИК[ЕИК] е осъден да заплати на ГИТ сумата от 80 лева юрисконсултско възнаграждение.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Счита, че обжалваното НП следва да бъде отменено с аргументи, че посочената в АУАН и НП Заповед № РД-01-289 от 25 октомври 2021 г. за определяне на коефициент на трудов травматизъм

по икономически дейности за прилагане през 2022 г. не е била приета към датата на нарушението и не е била в сила. Сочи, че е имало голямо текучество на работници и служители в дружеството и това означавало да се сключват нови застрахователни договори при всяка промяна в състава на работниците и служителите, а обезщетение се изплащало на всички работници и служители, независимо дали са в списъка към полицата, или не. Отбелязва, че на дружеството при проверката на 01.02.2022 г. е дадено предписание за сключване на застраховка до 14.02.2022 г. и такава е сключена на 17.02.2022 г. и три дни забавяне не следва да се приемат за критични. Пзовава се , че забавянето е по обективни причини , но не ги посочва. Пледира за приложението на чл.28 от ЗАНН . Претендира разноски. В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не изпраща представител.

В съдебно заседание ответникът по касацията – Дирекция "Инспекция по труда" [населено място], редовно призован, чрез процесуален представител – ст. юрисконсулт Т., оспорва основателността на жалбата и пледира решението на СРС да бъде потвърдено като правилно , законосъобразно и справедливо. Претендира и присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Прави и възражение за прекомерност на разноските на оспорващата страна, в случай че претендираното адвокатско възнаграждение е над минималния размер, съобразно Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна , а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Разпоредбата на чл.63, ал.1 от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл. 348,ал.1 НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание.

Съдът, като съобрази изложените в жалбата касационни основания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и извърши касационна проверка на оспорваното решение по чл. 218, ал. 2 от АПК, прие за установено следното:

Касационната жалба, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и отговаряща на изискванията на чл. 212 и чл. 213 от АПК, е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Софийски районен съд е приел за установена фактическата обстановка, изложена в Наказателно постановление №22-2200052/30.03.2022г. , издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда „ – С. . "АЛЕКСАНДЪР СЦ" ООД извършвало икономическа дейност с трудов травматизъм по-висок от средния за страната (строителна дейност). Същият бил сключил задължителна застраховка "Трудова злополука" към Д. – Общо застраховане ЕАД, обективизирана в застрахователна полица № 711521213000086 от 22.02.2021 г., ведно с Приложение № 1 към същата, в което фигурирали застрахованите работници и служители. И. Г. Л. бил назначен с трудов договор № 20.08.2021 г., на длъжност "Кофражист" в АЛЕКСАНДЪР СЦ" ООД, ЕИК:[ЕИК]. Жалбоподателят не уведомил застрахователя за назначаването на новия работник и същият не бил включен в актуализиран списък на застрахованите лица и не се ползвал от така сключената застраховка.

На 13.01.2022 г. на място и на 01.02.2022 г. по документи била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на "АЛЕКСАНДЪР СЦ" ООД, ЕИК:[ЕИК] със

седалище и адрес на управление: [населено място],[жк][жилищен адрес] представлявано от управителя С. П. Я. - Ц..

При извършване на проверка по спазване на трудовото законодателство се установило от свидетелите Т. и С., че работодателят "АЛЕКСАНДЪР СЦ" ООД извършва икономическа дейност с трудов травматизъм по-висок от средния за страната (строителна дейност). При преглед на представената Застрахователна полица № 711521213000086 от 22.02.2021 г., ведно с Приложение № 1 към същата, свидетелите установили, че работодателят "АЛЕКСАНДЪР СЦ" ООД не е застраховал за риска "трудова злополука" И. Г. Л., назначен с трудов договор № 20.08.2021 г., на длъжност "Кофражист", който извършвал дейност в основната и спомагателната дейност на предприятието, в нарушение изискванията на чл. 52, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд /ДВ, бр. 124/97 г. / и чл. 2, ал. 1 от Наредбата за задължителното застраховане на работниците и служителите за риска "трудова злополука" /ДВ, бр. 15 от 2006 г.

Бил съставен протокол за извършена проверка № ПР2203021 от 01.02.2022 г., в който било дадено предписание "АЛЕКСАНДЪР СЦ" ООД, в качеството си на работодател, който извършва дейност (строителна) с трудов травматизъм по-висок от средния за страната, да застрахова за риска "трудова злополука" работниците и служителите, които извършват работа в основната и спомагателната дейност на предприятието, съгласно изискванията на чл. 52, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд /ДВ, бр. 124/97 г. / и чл. 2, ал. 1 от Наредбата за задължителното застраховане на работниците и служителите за риска "трудова злополука" /ДВ, бр. 15 от 2006 г. /, във връзка със Заповед № РД-01-289 от 25 октомври 2021 г. за определяне на коефициент на трудов травматизъм по икономически дейности за прилагане през 2022 г. Бил даден срок за изпълнение до 14.02.2022 г.

При тези данни, актосъставителят С. приела, че към 20.08.2021 г. – датата на сключване на трудовия договор с работника Л., същият не е имал сключена застраховка "трудова злополука", което било в нарушение изискванията на чл. 52, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд /ДВ, бр. 124/97 г. / и чл. 2, ал. 1 от Наредбата за задължителното застраховане на работниците и служителите за риска "трудова злополука" /ДВ, бр. 15 от 2006 г. /, във връзка със Заповед № РД-01-289 от 25 октомври 2021 г. за определяне на коефициент на трудов травматизъм по икономически дейности за прилагане през 2022 г. и съставила АУАН № 22-2200052 от 01.02.2022 г. срещу жалбоподателя, за това, че работодателят не е застраховал за риска "трудова злополука" Л..

АУАН е съставен в присъствието на представител на дружеството-жалбоподател, на който по надлежния ред е връчен препис от него. Възражения не са направени.

На 17.02.2022 г. работодателят сключил застраховка "Трудова злополука" с дружеството Евроинс АД с начална дата 18.02.2022 г., като в приложения списък на застрахованите лица фигурирал и работникът И. Г. Л..

Въз основа на така съставения АУАН и при идентично описание на фактичката обстановка е издадено обжалваното Наказателно постановление (НП) № 22-2200052/30.03.2022 г., издадено от В. Ц. В. а, изпълняваща длъжността Директор на Дирекция "Инспекция по труда" - С. /Д ИТ- С./, съгласно Заповед № ЧР-40/24.01.2022 г. на Изпълнителния директор на ИА "ГИТ", с което на А. СЦ" ООД, ЕИК:[ЕИК], на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, във връзка с чл. 413, ал. 2 от КТе наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2000 лева,

за нарушение на чл. 52, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд /ДВ, бр. 124/97 г. / и чл. 2, ал. 1 от Наредбата за задължителното застраховане на работниците и служителите за риска "трудова злополука"/ДВ, бр. 15 от 2006 г. /. В него било посочено, че със заповед на министъра на труда и социалната политика ежегодно се определя коефициентът на травматизъм по икономически дейности за прилагане през съответната година. В конкретния случай била посочена Заповед № РД-01-289 от 25 октомври 2021 г. за определяне на коефициент на трудов травматизъм по икономически дейности за прилагане през 2022 г., в която в т. 13 фигурира дейността "строителство на сгради" с коефициент на трудов травматизъм 1, 48, по-голям от средния за страната коефициент определен със същата заповед - 0, 64.

В основата на фактическите си изводи съдът кредитирал показанията на актосъставителя С. и свидетеля Т., като е приел, че твърденията на свидетелите за направените констатации намират подкрепа и в останалия, събран по делото доказателствен материал - протокол за извършена проверка, трудов договор, застрахователна полица за застраховка "трудова злополука" към Д. и списък на застрахованите лица към него.

Въззивният съд кредитирал и останалите събрани по делото доказателствени материали и писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, които приел за еднопосочни и изясняващо в пълнота фактическата обстановка и релевантните факти.

Следва да се подчертае, че по отношение на фактическата обстановка не е налице спор по делото.

Правилно е възприетото от СРС, че установеното фактическо положение осъществява състава на административно нарушение по чл. 52, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд /ДВ, бр. 124/97 г. / и чл. 2, ал. 1 от Наредбата за задължителното застраховане на работниците и служителите за риска "трудова злополука"/ДВ, бр. 15 от 2006 г.

Съгласно чл. 52, ал. 1 ЗЗБУТ "Работещите, които извършват работа, при която съществува опасност за живота и здравето им, се застраховат задължително за риска "трудова злополука" за сметка на работодателя при условия и по ред, определени с акт на Министерски съвет." С тази разпоредба е предвидено задължение за работодателя, каквото качество несъмнено има „Александър СИЦ“ ООД спрямо лицето И. Л., да застрахова за своя сметка за риска "трудова злополука" работещите, които извършват работа, при която съществува опасност за живота и здравето им, при условия и по ред, определени с акт на Министерски съвет.

Такъв акт на Министерски съвет е Наредба за задължителното застраховане на работниците и служителите за риска "трудова злополука" приета с ПМС 24 от 06.02.2006 г. /обн ДВ бр. 15 от 2006 г. /. Съгласно чл. 2, ал. 1 от нея: "На задължително застраховане подлежат работниците и служителите, които извършват работа в основаната или спомагателната дейност на предприятия, принадлежащи към икономическа дейност с трудов травматизъм, равен или по-висок от средния за страната."

Така описаното нарушение е от вида на продължените нарушения и неговият състав се осъществява непрекъснато до преустановяване на противоправното бездействие (несключване на необходимата застраховка). В случая такава е сключена на 17.02.2022 г. и е с начална дата на покритие следващия ден – 18.02.2022 г., когато и нарушението е преустановено. Датата на нарушението правилно е определена от

актосъставителя и АНО като датата на сключване на трудовия договор с работника – 20.08.2022 г., която е и датата на фактическо изпълнение на задълженията на работника, видно от договора, доколкото именно тогава възниква задължението на работодателя да го застрахова.

В периода, в който е осъществяван съставът на нарушението, са действали две заповеди, определящи коефициента на трудов травматизъм – посочената в АУАН и НП Заповед № РД-01-289 от 25 октомври 2021 г. за определяне на коефициент на трудов травматизъм по икономически дейности за прилагане през 2022 г. и Заповед № РД-01-61 от 22 октомври 2020 г. обнародвана в Държавен вестник, брой 96 от 10.11.2020 г., определяща коефициент на трудов травматизъм по икономически дейности за прилагане през 2021 г. В АУАН и НП е посочена само заповедта, действала към датата на проверката през 2022 г. и респективно към датата на съставяне на АУАН и издаване на НП. Именно и съгласно посоченото в нея в НП са посочени конкретно коефициентът на трудов травматизъм за съответната икономическа дейност – строителство на сгради – 1, 48 и е посочен средният коефициент на трудов травматизъм за 2022 г. – 0, 64. Действително в АУАН и НП не е посочена Заповед № РД-01-61 от 22 октомври 2020 г., обнародвана в Държавен вестник, брой 96 от 10.11.2020 г., определяща коефициент на трудов травматизъм по икономически дейности за прилагане през 2021 г., действала от датата на осъществяване на състава на продълженото нарушение – 20.08.2021 до 31.12.2021 г., но съдът не намира това за съществено нарушение, ограничаващо правото на защита на жалбоподателя и същото не намира да води до невъзможност да бъде разбрано административнонаказателното обвинение, неговите параметри и съставомерни факти. Това е така, защото приложимата Заповед № РД-01-61 от 22 октомври 2020 г. обнародвана в Държавен вестник, брой 96 от 10.11.2020 г. е административен акт, обнародван в Държавен вестник и също предвижда коефициент на трудов травматизъм над средния, а именно 1, 35 при средно определен от 0, 62. В този смисъл за жалбоподателя е съществувало задължение и по тази заповед да застрахова работника, което същият безспорно не е сторил. Независимо, че в АУАН и НП е посочена само заповедта, действала към датата на преустановяване на продълженото нарушение, съдът намира, че всички елементи от обективната съставомерност на нарушението са описани надлежно – посочена е длъжността на работника, че същата е с коефициент на трудов травматизъм над средния, респективно, че работникът не е бил застрахован със задължителната застраховка.

Следва да се има предвид, че не следва да се приема, че е нарушена Заповед № РД01-61 от 22 октомври 2020 г. обнародвана в Държавен вестник, брой 96 от 10.11.2020 г. Заповедта не съдържа правни норми, респективно правила за поведение, още по-малко състав на административно нарушение или санкция за такова.

По възражението в касационната жалба, че жалбоподателят е наказан едновременно за едно и също нарушение както с предписание, така и с имуществена санкция, съдът намира, че той не е наказан за неизпълнение на даденото предписание, което съставлява отделно административно нарушение. Дружеството е санкционирано, че още при сключването на трудовия договор и постъпване на работа на работника Л. – 20.08.2021 г. същият не е бил застрахован и не е придобил това качество до 18.02.2021 г., когато реално е включен в списъка към новата застраховка. В случая периодът на продълженото нарушение е почти шест месеца.

Не са налице предпоставки за определяне на случая като маловажен. Разпоредбата на чл. 415в КТ (нов - ДВ, бр. 108 от 2008 г., изм., бр. 58 от 2010 г., в сила от 30.07.2010 г.) урежда привилегирован състав спрямо всички нарушения по КТ, включително и тези, описани в чл. 413, ал. 2 КТ. Специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ на "маловажно" административно нарушение по чл. 415в КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 ЗАНН, според която за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Съдът приема, че в случая е неприложима нормата на чл. 415 в, ал. 1 КТ. В посочената разпоредба са поставени две условия, за да може нарушение на трудовото законодателство да бъде прието за маловажно такова – да е отстранено веднага след установяването му по надлежния ред и от нарушението да не са произтекли вредни последици за работници или служители. В случая нарушението не е отстранено веднага след констатирането му, същото е формално, поради което и наличието или липсата на вредни последици не следва да бъде обсъждано при преценка приложението на чл. 415 в КТ. Именно, поради формалния характер на нарушението, съдът намира, че конкретният случай не се отличава с по – ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на нарушения от този вид. С оглед на това, със самото осъществяване на нарушението, обществените отношения, обект на защита от разпоредбата на чл. 415, ал. 1 КТ са застрашени. Действително в случая вредни последици не са настъпили, но нарушението не е отстранено веднага след установяването му, доколкото установяването се е осъществило на 01.02.2022 г., когато е съставен АУАН и е издаден протоколът за проверка. Дадено е и предписание за отстраняване на нарушението в 14-дневен срок, който също не е спазен и едва на 18.02.2022 г. е сключена застраховката.

При индивидуализация на предвиденото административно наказание, СРС е намалил , наложеното от АНО размер на наложената имуществена санкция и е определил в минимален размер от 1500 лева, поради което за съда не съществува възможност да го ревизира. Така определеният размер на наложената имуществена санкция според настоящия съдебен състав се явява справедливо наказание за извършеното нарушение и ще постигне необходимия превантивен и предупредителен ефект към спазване на установения правов ред в страната.

По изложените съображения административният съд намира, че атакуваното решение на районния съд, с което е изменено Наказателно

постановление №22-2200052/30.03.2022г. , издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда „ – С. е правилно и законосъобразно и е постановено при липса на съществени нарушения на процесуалните правила. Подадената против него касационна жалба е неоснователна. Поради което проверяваният съдебен акт следва да бъде оставен в сила. С оглед изхода на делото и на основание чл. 63д, ал. 4, във вр. с ал. 1 от ЗАНН основателно е искането на ответника по касационната жалба за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 5, вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, чийто размер съдът определя на 80 лева. Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, пр.1 от АПК, Административен съд София – град, VI-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4385 от 17.11.2022 г. на СРС по АНД № 5533/2022 г. по описа на СРС, 116 с-в.

ОСЪЖДА А. СЦ" ООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място],[жк][жилищен адрес] представлявано от управителя С. П. Я. - Ц., да заплати на Главна инспекция по труда сумата от 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1.

2.